

Beste vrienden,

Vooreerst wens ik jullie een geweldig 2016. Een jaar met een goede gezondheid, plezier in al wat jullie doen, iemand om graag te zien. En minstens één wens die niet uitkomt. Zodat ook het verlangen blijft.

Ik ga jullie hier vandaag geen Antwerps jaaroverzicht van 2015 presenteren. Dat zou weinig verassend zijn. Jullie lezen allemaal de kranten, zitten heel de dag op Facebook én schuimen recepties af waar de laatste verhalen vlotjes rondgaan. 2015: daar weten jullie dus toch al alles van.

Daarom presenteer ik jullie vandaag, en dat is toch iets verrassender, het jaaroverzicht van 2016.

Beste mensen,

2016 was een bewogen jaar voor Antwerpen. Ik zal me hier vandaag daarom beperken tot vijf hoogtepunten. Tot die gebeurtenissen die er uitsprongen, omdat ze zo belangrijk en onverwacht waren.

Ik begin mijn jaaroverzicht in februari. En wel op 20 kilometer van hier: in Doel. Begin februari 2016 werd namelijk definitief duidelijk dat kernreactor Doel 1 niet meer heropgestart raakte. De bijkomende investeringen werden te groot. Electrabel probeerde nog om ook die bijkomende kosten naar de regering over te hevelen, maar tevergeefs. Voor de regering was de maat vol, ze zeiden eindelijk 'nee' tegen Electrabel. Er ging een zucht van opluchting door de Wetstraat. N-VA, Open VLD en CD&V kregen prompt het gevoel dat ze dit al veel langer hadden moeten doen...

Midden februari kwam dan de gezamenlijke controlecommissie van België, Nederland en Duitsland over de vloer om de scheurtjesreactor Doel 3 te inspecteren. In Nederland en Duitsland was de ongerustheid over de veiligheid van onze centrales door alle incidenten namelijk enkel nog toegenomen. De conclusie van deze gezamenlijke controle was glashelder. Zo snel mogelijk sluiten, die handel.

En dat was het begin van wat we nu allemaal kennen als 'de Belgische energiewende'. Samen met de Duitse experts werd er een versneld scenario

voor de kernuitstap op punt gezet. Samen met energiecoöperatieven en andere producenten werd de productie van hernieuwbare energie drastisch verhoogd. Samen met de steden en gemeenten werd er een investeringsprogramma ingevoerd om de energieverstopping in de huizen naar beneden te trekken. Wat bleek? Op het einde van 2016 was het al duidelijk dat het vooral deze energie-wende was, meer nog dan de taks-shift, die er voor zorgde dat er jobs bijkwamen in ons land en in onze stad. Leve de energie-wende!

Voor het tweede moment van 2016 neem ik u mee naar april, hier op het Antwerpse Zuid. Twee mensen die pas asiel verkregen hadden, omdat ze op de vlucht waren voor de oorlog in Syrië, ontsnapten ternauwernood uit een uitslaande brand. Het gevolg van een kortsluiting in het krot waar ze woonden. Hun oprechte en emotionele getuigenissen maakten indruk. Veel Antwerpenaren begrepen waarom deze mensen de dramatische oorlog in Syrië waren ontvlucht. En schaamden zich over de mensonwaardige woonomstandigheden waarin ze in onze stad terecht waren gekomen.

Deze gebeurtenis vormde de aanleiding tot wat we vandaag kennen als 'de nieuwe menselijke aanpak voor vluchtelingen'. Een menselijke aanpak met zowel een lokaal als een internationaal luik.

Lokaal zorgde de stad Antwerpen ervoor dat er genoeg kwalitatief aanbod kwam van scholen, huizen, taallessen en sportinfrastructuur, voor alle Antwerpenaren. Internationaal verenigde België zich in een coalitie om de oorlog in Syrië en het midden oosten te stoppen, het land herop te bouwen en de schurkenstaat Saoedi-Arabië op zijn plaats te zetten. Ook de Antwerpse haven deed haar duit in het zakje en verving de Saoedische investeringen aan het Delwaidedok door investeringen uit eigen land.

Het contrast met de aanpak in 2015 was groot. De harde, kortzichtige houding van het Antwerpse stadsbestuur bleek onhoudbaar. Die nieuwe menselijke aanpak stond al lang in de sterren geschreven en Groen was er steeds de woordvoerder van.

Een derde hoogtepunt situeerde zich in mei.

Na een inwerkperiode van een paar maanden kwam de intendant voor de overkapping van de Antwerpse ring, Alexander D'hooghe, met een eerste rapport voor de dag.

Het rapport schetste twee mogelijkheden: ofwel kies je hier en daar voor een gedeeltelijke overkapping. Dat heeft zeker zijn nut. Je wint er ruimte mee en plaatselijk creëert het een positief effect voor de omwonenden.

Ofwel ga je voor een volledige overkapping in combinatie met het behoud van het Noordkasteel. Die optie levert een maximale gezondheids- en ruimtewinst op. Alleen, dan zal het BAM-tracé wel moeten sneuvelen.

Omdat de intendant zelf zijn naam liever enkel verbonden zag met kwaliteit en ambitie, koos hij voor de echte overkapping. Hij legde zijn eigen functie in de schaal en besloot enkel nog verder te werken als het BAM-tracé verlaten werd. Aangezien de Vlaamse regering en het Antwerpse stadsbestuur niet voor rede vatbaar waren, stapte de intendant op en dwong hij samen met Ringland, stRaten generaal, Ademloos en Groen een nieuwe volksraadpleging over Oosterweel af. Dit was het begin van wat we nu allemaal kennen als 'de Noorderoptie'.

De volksraadpleging was met een uitslag van 70% tegen 30% nog duidelijker dan de vorige. De regering en het stadsbestuur werden er toe gedwongen het tracé voor de nieuwe Scheldetunnel noorderlijker te leggen (aan de haven) en prioriteit te geven aan de overkapping.

Leve de Noorderoptie, leve de overkapping!

Als vierde highlight springen we verder naar september. Het begin van het schooljaar. Op voorstel van Groen werd er vanaf 1 september in alle scholen bijgehouden hoeveel kinderen met een lege brooddoos naar de klas kwamen. Het cijfer lag ontstellend hoog. Helemaal in lijn met de stijgende cijfers over kinderarmoede in onze stad.

De nieuwe actiegroep 'Ouders tegen honger' zag het levenslicht en kende op korte tijd een zeer grote aanhang. Eén van hun belangrijkste eisen was het groene voorstel om de 1 euro-maaltijden niet langer op te sluiten in sociale restaurants. Door deze maaltijden naar de school te brengen, krijgen vandaag alle Antwerpse kinderen minstens één gezonde maaltijd per dag. Armere

kinderen betalen er slechts 1 euro voor, zonder dat iemand hen hiervoor raar bekijkt. Dit was het begin van wat we nu allemaal kennen als het 'Armoede buiten-programma', een uitgebreid project om de Antwerpse armoede succesvol te bestrijden.

Tot slot stip ik nog graag november aan. We moeten ervoor naar Borgerhout, meer specifiek naar Spoor Oost. Deze grote ruimte bevond zich in een district met zeer weinig groen en open ruimte. Eerder was ze door het stadsbestuur omgetoverd tot een parking voor het Sportpaleis. Dit tot grote ontgoocheling van de bewonersgroep Park Spoor Oost, die samen met het districtsbestuur van Borgerhout een grote sit-in organiseerde op het terrein. Aanvankelijk daagden enkel de voorstanders van het park in Borgerhout op, maar al snel liep het terrein vol met mensen vanuit heel Antwerpen. Mensen die zich niet langer tevreden stelden met een openbare ruimte ingevuld als parking. Mensen die opkwamen voor meer openbaar groen, om het leven in hun stad aangenamer en gezonder te maken. Het was het begin van wat we vandaag kennen als 'de groene bocht'. Het stadsbestuur werd gedwongen zijn investeringsprogramma te herzien en levenskwaliteit en groen in de stad echt serieus te nemen.

Beste mensen, het zou kunnen dat wat ik vandaag geschetst heb over 2016 misschien toch niet helemaal waarheid wordt.

Maar weet wel dat al wat ik hier zeg, perfect mogelijk is. Het is een kwestie van politieke keuzes. Het is perfect mogelijk om het BAM-tracé te verlaten en de overkapping van de ring centraal te zetten. Het is perfect mogelijk om een nieuwe menselijke aanpak voor vluchtelingen op te zetten, zowel in Antwerpen als internationaal. Het is een politieke keuze om armoede te bannen en om ambitieus te investeren in meer groen in de stad. Het is een kwestie van politieke moed om een Belgische energie-wende op te zetten. En die kan vandaag starten.

Daarom doe ik vandaag een oproep aan de Antwerpse parlementsleden uit alle partijen. Beste collega's, de kerncentrales van Doel staan vlak bij onze stad. Laten wij, met de Antwerpse parlementsleden en uit bezorgdheid voor onze stad, tegen de verlenging met 10 jaar van Doel 1 en Doel 2 stemmen. Laten wij, met de Antwerpse parlementsleden, onze partijen overtuigen om een kruis te zetten over die versleten centrales. Laten wij, met de Antwerpse

parlementsleden, het engagement nemen om in onze stad de energieverpilling weg te werken en de productie van hernieuwbare energie te boosten. Het is hier dat in het verleden de fout gemaakt werd om kernenergie uit te bouwen, het is hier, in Antwerpen, dat we die fout moeten recht zetten en met een nieuwe lei moeten beginnen. Laten we samen die verantwoordelijkheid nemen.

Beste mensen,

Antwerpen kan anders. Dat is het inzicht dat we in 2016 bij elke Antwerpenaar zullen brengen.

Maand na maand zullen wij in de gemeenteraad en de districtsraden voorstellen neerleggen om Antwerpen menselijker, opener, ambitieuzer en duurzamer te maken.

Week na week zullen onze districtsschepenen, binnen hun bevoegdheden, aan de weg timmeren en de weg tonen. Van Merksem tot Hoboken, van Antwerpen tot Borgerhout, en wie weet binnenkort ook in Deurne.

Dag na dag zullen we mensen aanspreken, aan de schoolpoort, op het buurtfeest, op sociale media, en ze aansteken met onze ideeën en ons enthousiasme.

Dat is onze opdracht en we zullen die opdracht in 2016 met veel plezier op ons nemen.

In 2018 zal blijken dat deze positieve aanpak loont. Dan is de tijd gekomen dat onze stad een ander bestuur en een ander beleid krijgt. Antwerpen verdient dat.

Hartelijk dank,

Wouter Van Besien, 8 januari 2016, Zuiderpershuis